

De ware

Het is officieel: ik ben hopeloos romantisch en ik wil een film liefde. Zoenen in het licht van de maan tot je naar adem snakt. En natuurlijk, een happy end, dat hoort er ook bij. Bestaat zoiets wel echt? Of leef ik in een droomwereldje, omdat ik teveel lees en films kijk?

Nothing hill, love & sex, the notebook, the holiday, love actually en ga nog maar even door. De romantiek knettert van het scherm. Na het zien van deze films ben ik altijd depressief. Waarom zij wel en ik niet? Waarom lijkt mijn leven niet op een film?

Een uur later lig ik nog steeds op mijn rug naar het plafond te staren. Wie is de ware? Hoe weet je of die persoon ook echt de ware is? En als ik verliefd word op iemand anders is de persoon waarvan ik dacht dat het de ware is dan de ware niet meer?

Lastig, zeker voor iemand die vrij snel verliefd wordt. Of nee, verliefd is op verliefdheid. Dus hoe kan iemand als ik er dan ooit zeker van zijn dat ik de ware gevonden heb. Nou heel simpel niet dus. Het enige wat ik wil (wat iedereen wil) is iemand die je het gevoel geeft dat je goed bent. Dat het niet uitmaakt wie je bent, of hoe je jouw leven leeft.

Dus nu vraag ik me af, liggen mijn eisen te hoog? Verwacht ik teveel van relaties? Teveel van de liefde. Misschien moet ik wat minder films kijken en wat minder lezen. Of heel misschien moet ik eens wat andere programma's bekijken. Ik geloof dat ik maar eens *neuken doe je zo* ga kijken. Misschien zit daar meer waarheid in....

Stéphanie de Geus 2007 ©